

Merhaba Arkadaşlar! Benim adım Ede. Kahramanmaraş'ta iz bırakan kahramanlardan bir yiğit daha tanıyacağız. Bu kahramanımız Maraş'ın kurtuluş destanında büyük yarar sağlamış bir pehlivan. Bakalım yiğit pehlivanımız neler yaşamış; kendi anlatımıyla öğrenelim...

Benim adım Pehlivan Mehmet Ünal (Ali Hafızoğlu). Maraş'ı Fransızların işgal etmesi üzerine millî direniş hareketleri başlamıştı. İşte bu destansı mücadelede, çevre köylerden 140 kişilik bir milis grubu kurdum. Bu gruba önderlik ederek, Millî Mücadele'de yer aldım ve bir halk önderi olarak tarihe geçtim.

Bir bilgin ve yargıç olmamın yanında "sırtı yere gelmeyen pehlivan" adıyla da anıldım.

Cumhuriyet'in kuruluşu ile birlikte üç dönem boyunca İl Genel Meclis üyesi görevini yürüttüm.

Benim yaşam öykümü öğrenmek ister misin?

1877'de, Elbistan'da doğdum.
Babam, Kızılcaoba Mahallesi nüfusuna
kayıtlı Murtaza Kâhya oğlu Hafız Ali
Efendi'dir. Annem Zeynep Hanım'dır.
Annemin öğütlerinin benim kişiliğimin
oluşmasında önemli bir yeri vardır.

Oğlum! Adalet;
dünyanın dengesidir. Kutsal
kitabımız Kuran'da adaletle ilgili
bir çok ayet vardır. Allah adil olanları
sever. Aile yakının da olsa adaleti
gözet. Düşmanın bile olsa adaletle
davran. Adaletin olmadığı yerde zulüm
egemen olur. Zulüm yaşanan veya
zulmü uygun bulan toplumlar
ise belaya uğrar.

Babamın bana ışık tutan öğütlerini de asla unutmadım.
Babam dürüst, ileri görüşlü ve vatansever bir kimseydi.

Yiğit Oğlum!
Kendine yapılmasını istemediğin
bir davranışı başkasına yapma!
Bir atasözümüz kulağına küpe olsun:
İğneyi kendine, çuvaldızı başkasına batır!
Kasların gibi yüreğin de güçlü olsun. Vatanını,
milletini sev. Vatanına göz dikenlere karşı
akıl ve cesaretle elinden geleni yap.
Halkı, birlik ve kardeşlik duygusuyla
bir araya getir...

Canım oğlum!
Nasıl ki hepimizin bir evi varsa,
vatan da bu milletin ortak evidir.
Nasıl ki evimizi kötü birinden
korumamız gerekirse, vatanımızı da
kötü amaçlı kişi ve devletlerden
korumamız gerekir.

Bilgi ve araştırmayı seven bir ocuktum. Byklerimin de desteği ile iyi bir eğitim almaya karar verdim.

İlköğrenimimi Elbistan'da tamamladım. şam ve Mısır'da tam 14 yıl boyunca hukuk başta olmak üzere farklı bilimler öğrendim.

Öğrencilik dönemim bitmişti.
Artık öğrenciler yetiştirecek düzeye gelmiştim.
Kahire ve Şam'da, dönemin üniversitesi demek olan
çeşitli medreselerde hocalık yapmaya başladım.
Öğrencilerime bilim öğretmek, bilgilerimi
paylaşmak çok güzeldi.

Bir dönem sorgu yargıçlığı yaptım.
Yöre halkına adaletle davranmayı, adaleti
gözetmeyi ilke edindim.

Adalet insanlar için
en önde gelen değerdir.
Bir devletin temel taşıdır.
Toplumda rahatlık ve güvenin
kaynağıdır. Adalet, kötülüğü
yenecek en büyük
güçtür.

Gurbet yıllarının ardından doğup büyüdüğüm yöreye dönmeye karar verdim. Çiftçilik yapmaya başladım. Yöre halkının danıştığı, önder olarak gördüğü bir kimseydim.

Düşünce dünyamızın değerlerle güzelleştirilmesi gibi, bize emanet olan bedenimizin de sağlıklı olmasına dikkat ederdim. Bu nedenle spor yapardım. Ata sporumuz güreşi çok severdim.

Güreşteki başarılarımla güçlü, kuvvetli bir pehlivan olarak ün saldım. İki metrelik boyum, cesaretim ve acı kuvvetim nedeniyle, yöremizde "sırtı yere gelmez pehlivan" olarak anılıyordum.

Yöremizde pek çok usta güreşçiyi ve ardından Sicimoğlu gibi çok büyük bir güreşçiyi yenerek Orta Anadolu'da tanınan bir güreşçi oldum.

Benimle güreşmek isteyenlere ufak bir şaka yapardım. Ayağımın altına bir mecdiye (o dönemdeki bozuk para) koyardım. Eğer bu parayı alabilirse onunla güreşeceğimi söylerdim.

Pehlivan arkadaşım bu mecdiye almayı denerken hep birlikte gülüştük. Eğer başarırsa herkesin heyecanla izleyeceği güreşimiz başladı.

Cazgırlar*
güreşe çıkanlara
dörtlükler okur, güreşi
başlatırdı.

"Allah Allah illallah, Diyelim Maşallah, İki yiğit çıktı
meydane, İkisi de birbirinden merdane*."

*Cazgır: Çayırlarda yapılan meydan güreşlerinde, güreşecek olan pehlivanları izleyicilere yüksek sesle ve överek tanıtan, güreş başlamadan önce dua okuyup güreşçileri alana süren kimse.

*Merdane: Yiğitçe, mertçe...

Ne yazık ki huzurlu ve neşeli günler geride kalmıştı. Osmanlı Devleti 1. Dünya Savaşı'nda yenilenler arasında sayılmış, 30 Ekim 1918'de Mondros Ateşkes Antlaşması'nı imzalamıştı. Antlaşmanın maddeleri ülkemizin işgal edileceğini açıkça gösteriyordu. Ordular dağıtılacak, silahlar teslim edilecekti.

MONDROS ATEŞKESİ

Hepsi birbirinden kötü sonuçlar getirecek maddelerden biri olan 24. Madde şöyle diyordu: "Altı vilayet adı verilen yerlerde bir kargaşalık olursa, vilayetlerin herhangi bir kısmını İtilaf Devletleri işgal edebilecektir."

Bu illerden biri de Maraş'tı... Bahane mi yoktu?! Bir bahane ile Maraş şehrimiz 22 Şubat 1919'da İngilizlerce işgal edildi. Bir süre sonra İngilizler yerini Fransız işgal askerlerine bıraktı. Teslim mi olacaktık? Hayır... Onurumuzu koruyacaktık.

İşgalci Fransızlara ve onlara sırtını dayayarak zulüm yapmaya başlayan Ermeni güçlerine karşı, millî direnişi örgütlemek için 29 Kasım 1919'da Maraş Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti kuruldu.

DÜŞMAN ZIRHLISI AGAMEMNON

Bu direniş hareketine katılmak üzere 140 kişilik bir milis grubu hazırladım. Şehir içi çatışmaların başlamasıyla grubumla birlikte 8 Şubat 1920 günü Maraş'a yardıma koştuk.

Cancık Mağara'sını karargâh hâline getirerek direnişi sürdürdük. Kararlılığımız ve cesaretimizle 12 Şubat zaferini getiren mücadeleyi tüm Maraşlılarla birlikte el ele yürüttük.

İnançlı bir insan, zulüm karşısında susmaz.
Tüm Maraş halkı zulme karşı mücadele etti.
Birlikteliğin gücüyle elimizden geleni yaptık.

Bilim ve din adamı kimliğim, vatan savunması
söz konusu olunca, aynı zamanda bir halk
önderliğine dönüştü.

Çok zor ve çileli günler geçirdik ama
asla yılmadık. Kanımızın son damlasına
kadar mücadele etmeye ant içtik...

Birlik, bütünlük ve inançla bir araya gelmiş bir milleti kimse yenemezdi! Sonuçta yenemediler. Utanç içinde geldikleri gibi gittiler. Bir şairimiz bu mücadeleyi bakın ne güzel anlatmış.

Kurtuluş Destanı

*Bin dokuz yüz yirmi on iki Şubat,
Maraşlı indirdi düşmana tokat,
Gözlerde bir ışık, mutluluk kat kat,
Zaferler diyarı Kahraman Maraş.*

*İmam sarılınca ilk silahına,
İşaret oldu bu, şehir halkına,
Herkes birden koştu silah başına,
Efeler diyarı Kahraman Maraş.*

*Unutmak mümkün mü hiç Aslan Bey'i,
Çeteler düzmemekte buldu çareyi,
Hele o Hoca'yı, Ulu Cami'yi,
Çeteler diyarı Kahraman Maraş.*

*Yiğitler can verdi, seni vermedi,
Böyle kahramanlık dünya görmedi,
Senem Ayşe bile eve girmedi,
Yiğitler diyarı Kahraman Maraş.*

*Ölenler şehitlik şerbeti içti,
Kalanlar gaziler safına geçti,
Yarab o ne coşku, o ne sevinçti,
Gaziler diyarı Kahraman Maraş.*

*İstiklâl güneşi sönmezdi Türk'ün,
Esareti gözü görmezdi Türk'ün,
Maraş yabancıнын değildi Türk'ün,
Edeler diyarı Kahraman Maraş
Şair Mehmet Akif Baltutan*

Topumuz yoktu. Tüfeğimiz azdı. Düzenli ordumuz yoktu. Cephanemiz kıttı. MARAŞ Türkleri bu harikaları, inançla ve soylu kanındaki cevherle yapmıştır.

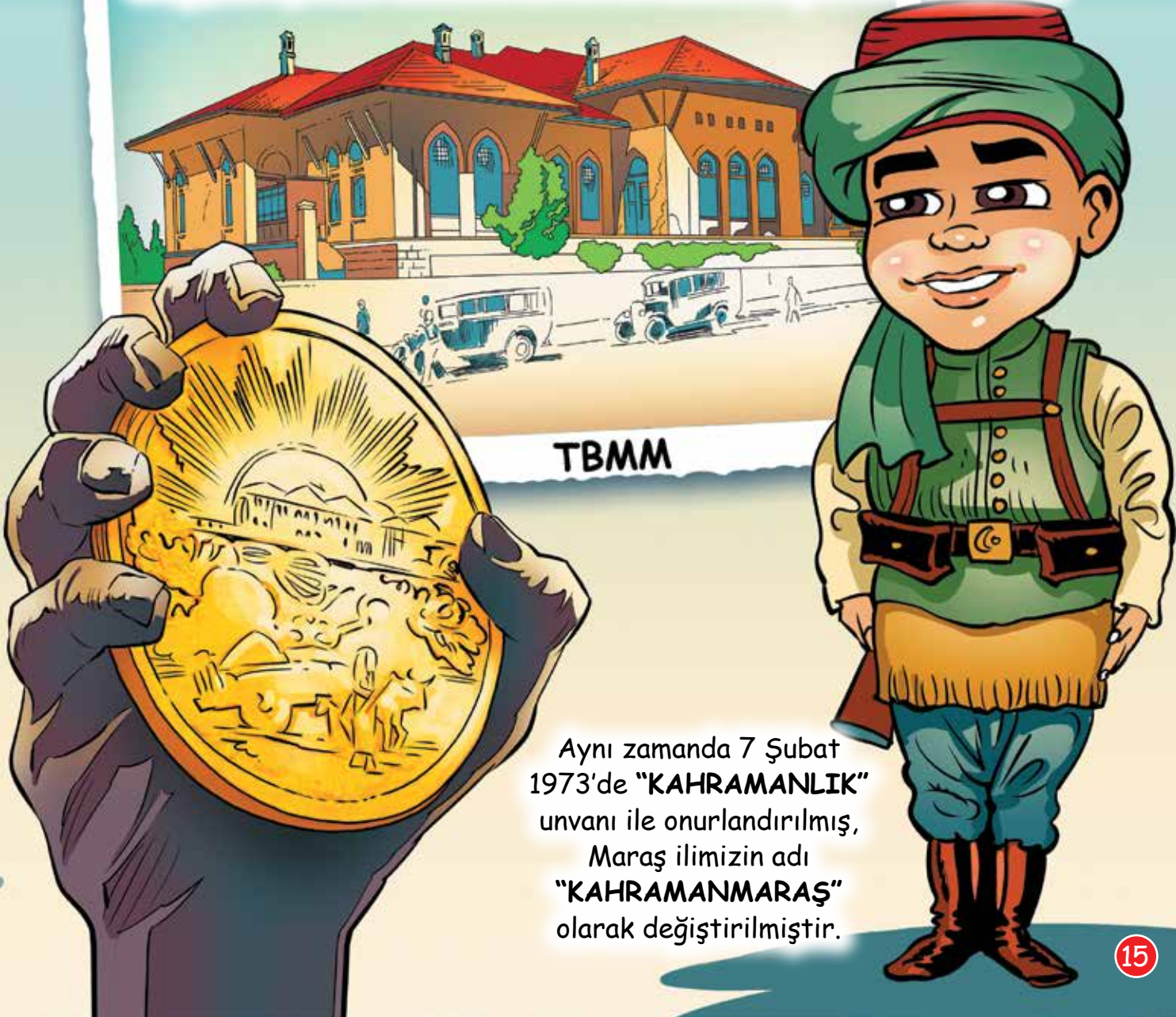

12 Şubat, Fransız işgaline ve Ermeni ihanetine karşı Maraş halkının inanç ve kararlılıkla sürdürdüğü kahramanca mücadelenin başarıyla taçlandığı gündür.

O gün, Fransız işgal kuvvetleri ve ekmeğini yiyip, suyunu içtikleri vatanımıza ihanet eden Ermeni çeteleri kaçarak canlarını zor kurtardılar. Maraşlılar dünyada benzeri olmayan bir destan yazmıştı.

Kurtuluş Savaşı'nda önemli bir yeri olan Maraş, millî ruhun ve millî direnişin simgesi olmuştur. Maraş halkının tüm bireyleriyle birlikte kahramanca mücadelesinden dolayı, Maraş ilimiz TBMM tarafından İstiklâl Madalyası verilen tek ildir.

Aynı zamanda 7 Şubat 1973'de "KAHRAMANLIK" unvanı ile onurlandırılmış, Maraş ilimizin adı "KAHRAMANMARAŞ" olarak değiştirilmiştir.

Dünyaca ünlü Türk gezgini Evliya Çelebi yüzyıllar önce "Seyahatname" adlı kitabında Kahramanmaraş'tan bahseder. Bu eserde Maraş "Şehr-i Azim" diye anılır. 16 bin yıllık köklü bir geçmişe sahip Maraş, pek çok uygarlığa ev sahipliği yapmış tarihî bir şehirdir.

Evliya Çelebi, Maraş'ı anlatırken, Maraş halkının Türkmen olduğunu, bu yörede Türkçe konuşulduğunu vurgulamıştır. Halkın köklerinin, Oğuzların Avşar, Bayat, Beydili boyları ve 24 Oğuz boyuna dayandığını yazmıştır.

Bu tarihî şehrimizin halkı, Kurtuluş Savaşı'yla birlikte, yiğitliği, kararlılığı ve kahramanlığıyla tarihine yakışır bir ün almıştır.

Bugün de;

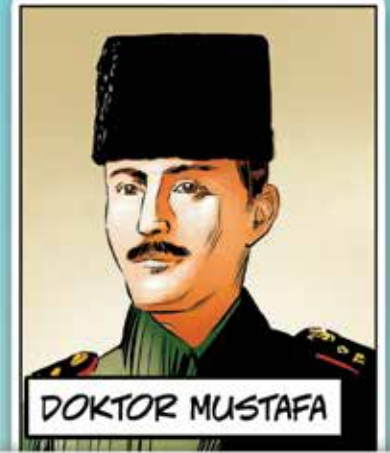
**"MARAŞ, BİZE MEZAR OLMADAN
DÜŞMANA GÜLİZAR OLMAZI!"** sözü tüm Maraşlıların kalbinde, damarlarındaki kanda dolaşmaktadır.

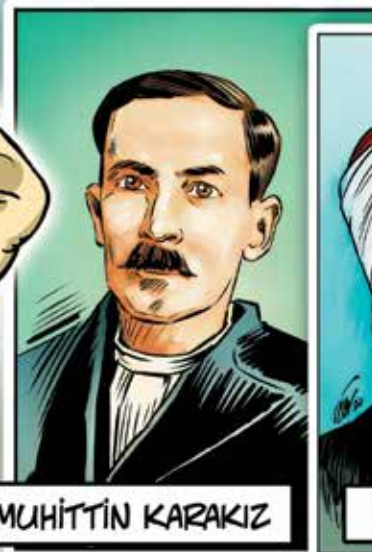
Maraş kurtulunca, her bireyi kahraman Maraş halkı,
çevre şehirlerin yardımına da koşmuştu.

ARSLAN TOĞUZATA

DOKTOR MUSTAFA

MUHİTTİN KARAKIZ

SÜTÇÜ İMAM

MUSTAFA KUŞÇU

Kurtuluş Savaşı'nın ardından Maraş'a bir yazı gönderilerek Millî Mücadele'ye katılanların listesi istenmişti. Değerlendirmeler sonucunda Ankara'ya "Maraş'ta Millî Mücadele'ye katılmayan tek bir kişi bile yoktur!" yanıtı verildi. Bu nedenle 5 Nisan 1925 günü Türkiye Büyük Millet Meclisi, İstiklâl Madalyası'nın Maraş'ta bireylere değil, şehir halkına verilmesi kararını aldı.

Her şeyin bittiği zannedildiği günlerde, zalimce saldırılarla Türk milletini tarihten silmek isteyenler, parçalayıp bölüşmeye çalıştıkları Anadolu'dan, büyük ders alarak çekip gitti.

Kurulan güçlü Türkiye Cumhuriyeti Devleti ile geleceğe emin adımlarla yürüyorduk artık...
Bu süreçte 3 dönem boyunca Kahramanmaraş İl Encümen Üyeliği görevini yürüttüm.

Her canlı gibi 1941'de bu geçici yaşamdan sonsuz hayata göç ettim. Yüce milletimizin gönlünde yaşamaya devam ediyorum.

Sizlere özgürce yaşayacağınız bir vatan bıraktığımız için mutluyum.

İnsan sadece kendisi için yaşamamalı!

Bu geçici yaşamdan sonsuz olan yaşama götüreceğimiz, yaptığımız güzel işlerdir. Güzel işler yapabilmek için de en başta okumak, kendimizi yetiştirmek gerekir.

Vatanımızı, bayrağımızı sevelim ve koruyalım.
Vatansız kalan bir millet yok olmaya mahkûmdur..

Özgürce yaşadığımız bu vatanın korunmasından sorumluyuz. Atalarımız, bu vatani bize emanet etti. Siz de bu emaneti, sizden sonra gelecek kuşaklara bırakacaksınız.

Bugünümüzü, özgürlüğümüzü borçlu olduğumuz gerçek kahramanlarımızı tanıyalım. Onların bizlere bıraktıklarını korumak için çok çalışalım... Sizi seviyoruz.

Ben Pehlivan Mehmet Ünal! Benim yaşam öykümü okudun. Şimdi senden iki isteğim var. Birincisi, öykümü ve başarılarımı arkadaşlarına anlatır mısın? Böylece onlar da beni tanımış olurlar hem de daha büyük işler yapmak için kendilerine güvenirler.

İkinci isteğime gelince, sen de hayallerini ve gelecekte yapmak istediklerini aşağıdaki sayfaya sıralar mısın?

HAYALLERİM, HEDEFLERİM

HAYDİ ÇOCUKLARI CÜMLELERDE BOŞ BIRAKILAN YERLERİ UYGUN SÖZCÜKLERLE TAMAMLAYALIM.

1. Pehlivan Ünal, Maraş'ı kurtarmak için çevre köylerden 140 kişilik bir milis grubu kurdu. Bu gruba liderlik ederek, Milli Mücadele'de yer aldı.
2. Pehlivan Mehmet Ünal, bir bilgin ve yargıç olmasının yanında "sırtı yere gelmeyen" namıyla da anılıyordu.
3. Pehlivan Mehmet, Cumhuriyet'in kuruluşu ile birlikte üç dönem boyunca İl Genel üyeliği görevini yürüttü.
4.; dünyanın dengesidir. Adaletin olmadığı yerde zulüm egemen olur.
5. Bize yapılmasını istemediğimiz bir davranışı başkasınalıyız!
6. Okuduklarımız değil, okuduklarımızdan çıkararak yaşama uygulamak bize değer katar.
7., insanlar için en önde gelen değerdir. Bir devletin temel taşıdır. Toplumda huzur ve güvenin kaynağıdır.
8. Kurtuluş Savaşı'nda önemli bir yeri olan Maraş, millî ruhun ve direnişin simgesi olmuştur.

OKUDUĞUMUZ ÖYKÜ İLE İLGİLİ SORULARI YANITLAYALIM.

1. Hangi şehrimiz TBMM tarafından "Kahramanlık" unvanıyla onurlandırılmıştır?
2. Maraş'ın işgalden kurtuluşunda katkısı olmuş kişilerden bir kaçının adını yazar mısınız?
3. Vatan emanetini korumak ve gelecek kuşaklara bırakmak neden her şeyden daha önemlidir?
4. Ermeni çeteleri, bize ihanet ederek Fransızların Maraş'ı işgalini desteklemek için neler yapıyordu?
5. Bir toplumda huzur ve güvenin sağlanması nasıl sağlanır?
6. Adaletin olmadığı bir toplumu nasıl bir gelecek bekler?
7. Maraşlılar, Kurtuluş mücadelesinde gösterdikleri hangi özellikleri ile diğer şehirlere de örnek oldu?
8. Maraş'a TBMM tarafından "kahraman" unvanı verilmesinin nedeni nedir?

HAYAL KURALIM, CANLANDIRALIM

Bir zaman makinesi olsaydı ve Pehlivan Mehmet Ünal'ın yaşadığı yıllara gitseydin ona neler söylemek ya da sormak isterdin? Aşağıdaki not kâğıdına yazar mısın?

Pehlivan Mehmet Ünal, bugün senin okuman için bir mektup yazmış olsaydı, sence bu mektupta neler yazardı? Aşağıdaki kâğıda onun ağzından, kendine bir mektup yazar mısın?

